

Udskriftsdato: 29. december 2025

KEN nr 10086 af 17/10/2016 (Gældende)

Kendelse i sag 24.2016

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: J. nr. 16/07018

Kendelse i sag 24.2016

afsagt af Tvistighedsnævnet den 17. oktober 2016

A

ved administrationschef Kim Bøg Brandt, Blik- og Rørarbejderforbundet

mod

B

ved konsulent Susanne Wismar Oldenburg, TEKNIQ

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), advokat Tine Benedikte Skyum (DA) og advokat Pernille Leidersdorf-Ernst (LO). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget konsulent Kim Koch, udpeget af TEKNIQ, og forbundssekretær Søren Schytte, udpeget af Blik- og Rørarbejderforbundet.

Mellem klageren, A, født den 20. august 1981, og B, blev der i januar 2015 indgået en uddannelsesaftale. I uddannelsesaftalens punkt 3 er anført, at det drejer sig om ”VVS-energiuddannelsen, VVS og blikkenslager” og uddannelsesperiode er fra den 12. januar 2015 til den 18. december 2015. Aftalen blev efterfølgende forlænget.

Denne sag drejer sig navnlig om Tvistighedsnævnets kompetence og om betaling af zonepenge.

A har ved sin faglige organisation, Blik- og Rørarbejderforbundet, ved klageskrift modtaget den 18. maj 2016, indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med påstand om, at B skal betale ham 62.291,79 kr. med tillæg af procesrente fra de enkelte ydelsers forfald.

Påstanden er opgjort således

2015:

1163,50 timer á 57,50 kr. 66.901,25 kr.

udbetalt - 10.501,80 kr.

til rest 56.399,45 kr.

2016:

199 timer á 57,50 kr. 11.442,50 kr.

udbetalt - 5.829,66 kr.

til rest 5.612,84 kr.

manglende løn 279,50 kr.

I alt 62.291,79 kr.

Kravet vedrørende zonepenge for 2015 er opgjort på baggrund af afstanden mellem virksomhedens adresse, X, og arbejdspladsen, Y. Kravet vedrørende zonepenge for 2016 er opgjort på baggrund af afstanden mellem virksomhedens adresse, X, og henholdsvis arbejdspladsen Z, og arbejdspladsen Æ.

B's har påstået frifindelse og har desuden nedlagt selvstændig påstand om, at virksomheden er berettiget til at ophæve uddannelsesaftalen, og at A skal betale en erstatning på 7.389,72 kr. med procesrente fra sagens anlæg.

Kravet på erstatning vedrører virksomhedens udgift til sygeløn.

A har påstået frifindelse over for den selvstændige påstand, og har, hvis påstanden om ophævelse og erstatning kan behandles af Tvistighedsnævnte, nedlagt yderligere påstand om betaling af en godtgørelse på 50.000 kr. for mistet uddannelsesgode

Sagen har været mundtligt forhandlet i Tvistighedsnævnet den 22. september 2016.

Sagsfremstilling

VVS-overenskomsten mellem Dansk Byggeri, Dansk Metal og Blik- og Rørarbejderforbundet er gældende for uddannelsesområdet.

Af uddannelsesaftalen fra januar 2015 fremgår af punkt 1, at B har adresse X, og at A bor i Ø. Punkt 2 om arbejdsstedet, som ifølge den fortrykte tekst kun skal udfyldes, hvis arbejdsstedet/hovedarbejdsstedet er forskellig fra den adresse, der er anført under punkt 1, er ikke udfyldt. Af punkt 5 fremgår, at eleven indmeldes på W, og skolen har registeret aftalen den 24. februar 2015.

Ved en mail af 15. september 2015 med emnet zonepenge skrev A til N1, der var bogholder hos B, at han kunne forstå, at han havde krav på zonepenge for alt over 7 km, og han i fugleflugt havde 8-9 km mellem job og hjem.

Af et udateret tillæg til uddannelsesaftalen fremgår, at uddannelsesaftalen mellem A og B blev ændret pr. 18. december 2015. Under punkt 2 om arbejdsstedet er anført, at arbejdsstedet/hovedarbejdsstedet er Å. Under punkt 4 om ændringer er der sat kryds i rubrik A om ændring af aftaleperioden, og den nye aftaleperiode er anført som 19. december 2015 til 18. december 2016. Der er endvidere sat kryds under punkt 4 C om ændring af speciale, nyt fast arbejdssted eller andre ændringer.

Den 19. januar 2016 sendte Thomas Christensen fra Blik og Rør en mail til N1 hos virksomheden. I mailen blev der gjort indsigelser mod, at afregningen af zonepenge skete med udgangspunkt i virksomhedens adresse i Å og ikke virksomhedens adresse i X. Der henvises herved til, at adressen i Å ikke var virksomhedsgodkendt.

Ved brev af 22. januar 2016 godkendte EVU B som praktiksted for vvs-energilærlinge inden for specialet VVS- og energispecialist på adressen Å. Af brevet fremgår bl.a., at udvalget har truffet beslutning på baggrund af de oplysninger, virksomheden havde angivet via EVU's digitale selvbetjeningsløsning den 20. januar 2016, og at virksomhedsgodkendelsen gjaldt fra den 22. januar 2016.

Af en mail af 8. februar 2016 fra N1 til A med emnet ” Arbejde i morgen” fremgår bl.a. følgende:

”Da der er stillet spørgsmålstegn ved hvorvidt, der må være lærlinge i Å, har vi, for at der ikke skal blive problemer med din uddannelse, valgt at flytte dit ansættelsessted til X. Dette sker på et tillæg til din uddannelsesaftale ifølge aftale med det faglige udvalg for Vvs-energiuddannelsen. Tillæg ligger her til underskrift, når du møder i morgen. ”

Den 16. februar 2016 blev der afholdt et møde hos virksomheden. A deltog sammen med en repræsentant fra fagforeningen, V2. Fra virksomheden deltog N2, V1, N3 og N1. Af mødereferatet fremgår bl.a., spørgsmålet om zonepenge blev drøftet, og der er herefter anført følgende: ”V1 siger, at B vender tilbage med zonepenge senere”. Endvidere fremgår følgende afslutningsvist af referatet:

”N2 foreslår, at fagforeningen og A kommer med en opgørelse på timer og zonepenge. V1 siger, at vi har ikke forsøgt at snyde nogen, vi var overbevist om, at vi havde en aftale.

Det blev aftalt at fagforeningen kommer med et beløb på timer og zonepenge”.

Under mødet oplyste A i øvrigt, at han havde OCD, og at han derfor havde ekstra behov for planlægning. Samme dag blev der underskrevet et tillæg til uddannelsesaftalen, hvoraf fremgår, at uddannelsesaftalen ændres pr. den 9. januar 2016. Virksomhedens adresse er angivet som X, og punkt 2 om arbejdsstedet er ikke udfyldt. Der er under punkt 4 sat kryds i rubrik A om ændring af aftaleperioden, og den nye aftaleperiode er anført som 19. december 2015 til 18. december 2016. Der er endvidere sat kryds i rubrik C om ændring af speciale, nyt fast arbejdssted eller andre ændringer.

Fagforeningen udarbejdede herefter en opgørelse over kravet på zonepenge, men parterne nåede ikke til enighed.

Den 2. marts 2016 blev der udarbejdet en mulighedserklæring for A, der ifølge erklæringen var sygemeldt fra den 15. februar 2016. Efterfølgende beskrev virksomheden i et udateret brev til A en række forhold, som man havde besluttet at iagttage med henblik på at dække A's specielle forhold. Brevet sluttede med en bemærkning om at virksomheden håbede at se A på arbejdspladsen fremover.

Den 14. april 2016 blev der afholdt møde i Det Faglige Udvalg for VVS-energiuddannelsen. I mødet deltog ud over A og repræsentanter fra virksomheden også Kim Bøgh Brandt og Susanne Wismar Oldenburg. Der er mellem parterne enighed om, at det i indkaldelsen til mødet alene var anført, at mødet drejede sig om zonepenge. Af referatet fra mødet i Det Faglige Udvalg fremgår bl.a. følgende:

”Emne: Zonepenge samt timebetaling – lærling A

Parterne drøftede sagen.

Arbejdsgiver oplyste på mødet om mulighedserklæring af 2. marts 2016, vedhæftet som bilag og tager i den forbindelse forbehold for at påberåbe sig brud på Helbredsoplysningsloven, idet lærlingen ikke oplyste om sin sygdom forinden uddannelsesaftalen blev indgået, og sygdommen medfører de arbejdsmæssige problemstillinger.

Der kunne ikke opnås enighed om sagen i sin helhed.

Arbejdstager beklagede, at dette nye spørgsmål om mulighedserklæring blev bragt på bane i en sag, arbejdstagersiden har indbragt om manglende zonepengebetaling- Arbejdstager forbeholdt sig at videreføre sagen om zonepenge til Tvistighedsnævnet. ”

A indbragte herefter sagen for Tvistighedsnævnet. Det er over for Tvistighedsnævnet oplyst, at A fortsat er sygemeldt, og at uddannelsesaftalen fortsat er gældende, men at man fra begge sider er af den opfattelse, at uddannelsesaftalen er misligholdt af modparten.

Retsgrundlag

Af bekendtgørelse nr. 729 af 29. juni 2012 om Tvistighedsnævnet § 7, stk. 1 fremgår, at tvistigheder ikke kan indbringes for Tvistighedsnævnet, før forlig har været søgt tilvejebragt af det faglige udvalg, jf. erhvervsuddannelseslovens § 63.

VVS-overenskomsten mellem TEKNIQ, Dansk Metal og Blik- og Rørarbejderforbundet punkt 26 indeholder bestemmelser om løn- og arbejdsforhold for lærlinge. Af punkt 26, stk. 18, fremgår følgende:

”Voksenlærlinge, der aflønnes med fagets minimalløn, betales med 70 % af svendenes tillæg for rejsearbejde.

Ud over 40 km grænsen, betales samme beløb, som er gældende for svendene. ”

Forklaringer

A har bl.a. forklaret, at han manglede en læreplads, efter at han havde bestået grundforløbet. Skolen satte ham i forbindelse med B, der manglede en lærling til en byggeplads på Y. Han aftalte telefonisk med N3, at han skulle starte som lærling hos B. Aftalen blev indgået en torsdag, og han skulle starte den følgende mandag. Han fik at vide, at virksomheden forventede, at der ville være arbejde på pladsen i 1-1½ år. Aftalen blev derfor indgået for 1 år. Vilkårene for aftalen blev ikke drøftet, og der blev således ikke talt om zonepenge. Han fik at vide, at han skulle møde på byggepladsen om mandagen. Han kunne ikke fortsætte i skolepraktik, hvis han sagde nej til aftalen, og han ville derfor også have sagt ja til aftalen, hvis han skulle have arbejdet et andet sted end i Y. Ca. 7-10 dage efter at han var startet, fik han udleveret uddannelsesaftalen og underskrev den. Han fik aftalen udleveret af N4, der stod for arbejdet på pladsen i Y. De talte ikke i den forbindelse om vilkårene for aftalen. Han var glad for arbejdet, og det var hans indtryk, at virksomheden også var glad for ham. Da han havde arbejdet i nogle måneder, gjorde en ny kollega ham opmærksom på reglerne om zonepenge. Han skrev derfor mailen til N1. Han var da ikke bekendt med det nærmere indhold af reglerne. N1 sagde, at han ville få zonepengene udbetalt med den næste løn. Det fik han imidlertid ikke. I stedet fik han at vide, at han skulle kontakte N3. Han ringede derfor i september 2015 til N3 der sagde, at ”han bare lige skulle sikre sig, at det var det hele. ” Det

bekræftede han over for N3, fordi han på daværende tidspunkt ikke vidste bedre. Han fik herefter et beløb på ca. 10.000 kr. udbetalt. Den 1. oktober 2015 startede han i hovedforløb 1. Under skoleopholdet fik han tilsendt en ny kontrakt. Det blev ikke i den forbindelse nævnt, at punkt 2 om arbejdsstedet var ændret til en adresse i Å, og han opdagede først ændringen efterfølgende. Han har aldrig været på adressen Å, og han har aldrig hørt tale om, at der skulle være en afdeling af firmaet der. Under skoleopholdet kom der en fra fagforeningen ud på skolen og tilbød at lave et løntjek. Han tog imod tilbuddet og fandt derved ud af, at han havde krav på yderligere zonebetaling. Der var 8 km fra hans bopæl i Ø til pladsen på Y. Hvis han havde haft mødepligt i X, var han mødt der. Mens han ifølge kontakten havde arbejdssted i Å, blev kørepenge beregnet derfra. Ifølge den 3. kontrakt havde han X som arbejdssted. Den 9. februar 2016 mødte han på arbejde i X. Derefter havde han nogle feriedage i forbindelse med, at hans kæreste skulle opereres. Han blev sygemeldt den 15. februar 2016.

V1 har bl.a. forklaret, at han blev ansat hos B i oktober 2015, og at han derfor ikke var involveret i udarbejdelsen af uddannelsesaftalen fra januar 2015 med A. Det, han ved om indgåelsen af denne aftale, er derfor alene det, som han har fået fortalt af N3. N3 har fortalt ham, at baggrunden for uddannelsessaftalen med A var, at B skulle udføre en større underentreprise på en byggeplads i Y. Hovedentreprenøren var ved kontrakten forpligtet til at beskæftige et vist antal elever, og det var derfor en betingelse for den aftale, som B havde indgået, at de ansatte en lærling. Da B indgik aftalen med B blev det derfor stillet som en klar betingelse, at han skulle køre fra sin bopæl til byggepladsen. Ingen vil i den situation lave en aftale om ansættelse på virksomhedens adresse med kørsel derfra til en byggeplads i Y. Det er helt sædvanligt at lave en aftale om ansættelse fra bopæl til byggeplads. Denne aftale bekræftede A også efterfølgende med sin mail af 15. september 2015 til N1. A gav i øvrigt, da han blev ansat, klart udtryk for, at han ikke ville møde op, hvis han skulle møde i X. Baggrunden for, at virksomheden ikke af sig selv udbetalte zonepenge til A under den første del af ansættelsen, var, at man troede, at A boede så tæt på byggepladsen, at han ikke opfyldt betingelserne for zonepenge. På et tidspunkt oprettede virksomheden en filial på Å. En af deres medarbejdere havde tidligere drevet virksomhed derfra, og der var et værksted på stedet. Den svend, som A gik sammen med i Y, havde arbejdssted der. Filialen var godkendt som uddannelsessted. Godkendelsen blev indhentet af en medarbejder i virksomheden, og derfor ved han ikke nærmere om, hvad der er oplyst i den forbindelse. Da afdelingslederen i filialen i Å sagde op, valgte man at ændre uddannelsesaftalen sådan, at A havde arbejdssted i X. Når der ikke stod noget i mailen af 8. februar 2016 om, at afdelingslederens fratræden var årsag til ændringen, skyldtes det, at virksomheden ikke på det tidspunkt ønskede at udbasunere, at en afdelingsleder havde sagt op. Han deltog i mødet den 16. februar 2016. Det var ikke hans opfattelse, at man på det møde blev enige om, at der skulle udbetales zonepenge med det beløb, som fagforeningens efterfølgende opgørelse lød på.

V2 har bl.a. forklaret, at han er ansat i fagforeningen, og at han har lavet beregningen af det fremsatte krav om zonepenge. Opgørelsen for 2015 er lavet på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren om antallet af arbejdsdage. Opgørelsen for 2016 er lavet på baggrund af oplysningerne på lønsedlen. Desuden kunne han konstatere, at der manglede betaling for 2 ½ time i 2016. Han deltog på mødet den 16. februar 2016 og udarbejdede derefter en opgørelse over kravet, som han sendte til virksomheden. Virksomheden betalte imidlertid ikke, og derfor kontaktede han N2, der oplyste, at man efter råd fra TEKNIQ ikke ville betale. Sagen blev derfor indbragt for det faglige udvalg.

Procedure

A har til støtte for sin påstand om betaling af zonepenge navnlig anført, at virksomheden under forligsdrøftelserne har erkendt at være forpligtet til at betale tillæg for rejsearbejde for A i overensstemmelse

med den opgørelse, som fagforeningen efterfølgende skulle udarbejde. Det følger desuden af punkt 2 i uddannelsesaftalen fra januar 2015 sammenholdt med punkt 1, at hans arbejdssted var virksomhedens adresse i X. Der er ikke indgået en mundtlig aftale mellem ham og N3 om, at hans arbejdssted var den konkrete byggeplads i Y, og han har derfor i overensstemmelse med overenskomstens punkt 26, stk.18, krav på kørepenge fra virksomhedens adresse. En aftale om ansættelse til en bestemt arbejdsplads skal desuden i overensstemmelse med overenskomstens punkt 23 A og B være skriftlig. Bestemmelsen i punkt 2 i den efterfølgende uddannelsesaftale om, at hans arbejdssted fra december 2015 var Å, er ikke bindende, idet Å, ikke opfylder kravene i overenskomstens punkt 23 A, stk.1. EVU's godkendelse kan ikke tillægges vægt, idet der er tale om en autogeneret godkendelse efter en digital sagsbehandling og ikke som tidligere efter en egentlig godkendelsesprocedure. A har derfor krav på zonepenge som beregnet i opgørelsen.

Over for virksomhedens selvstændige påstand har A påstået frifindelse, men har i første række anført, at spørgsmålet om ophævelse og erstatning ikke har været drøftet i Det Faglige Udvalg, og at spørgsmålet derfor ikke kan gøres til genstand for prøvelse i Tvistighedsnævnet. Hvis spørgsmålet om ophævelse og erstatning tages under behandling i Tvistighedsnævnet, gøres det gældende, at virksomheden de facto har ophævet uddannelsesaftalen, at denne ophævelse var uberettiget, og at A derfor har krav på godtgørelse efter erhvervsuddannelsesloven for uberettiget ophævelse.

B har til støtte for sin påstand om frifindelse navnlig anført, at der er udbetalt zonepenge til A i forhold til hans ansættelsessted. Det blev således ved uddannelsesaftalens indgåelse med bindende virkning mundtligt aftalt, at A skulle arbejde fra sin bopælsadresse. De facto kørte A kun fra sin bopæl i Ø til pladsen i Y i den første aftales løbetid, og det vil derfor heller ikke være rimeligt, hvis han skal have zonepenge for en afstand, som han aldrig har kørt. Afdelingen i Å var godkendt som praktiksted, og indsigelserne herimod fra A kan ikke tillægges vægt. Der skal derfor i forhold til kontrakt nr. 2 regnes med zonepenge herfra. Lærlinge er i øvrigt ikke omfattet af VVS-overenskomsten i sin helhed, men kun af lærlingebestemmelserne i punkt 26. Lærlingen er således ikke omfattet af punkt 23 om tillæg for rejsearbejde uden overnatning ("zonepengebestemmelsen"), og således ej heller af skriftlighedskravet i punkt 23, stk. 2, men kun af den del som står i punkt 26, stk. 18. Det bestrides desuden, at der på mødet den 16. februar 2016 blev indgået et forlig om betaling af A's krav på zonepenge. Hvis A har krav på zonepenge fra virksomhedens adresse i X, bestrides opgørelsen af kravet ikke. Kravet vedrørende løn for yderligere 2 ½ timer bestrides heller ikke.

Til støtte for den selvstændige påstand har B i første række anført, at spørgsmålet om ophævelse og erstatning blev drøftet i Det Faglige Udvalg, og at Tvistighedsnævnet derfor er kompetent til at behandle spørgsmålet. Påstanden om ophævelse er begrundet i, at A ikke ved ansættelsen oplyste om sin OCD og bipolare lidelse, og at han derfor havde særlige behov. Påstanden om erstatning er begrundet i, at A's sygefravær ikke kan betragtes som lovligt forfald, og at virksomheden derfor har krav på erstatning for udgiften til sygeløn.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Vedrørende Tvistighedsnævnets kompetence:

Der er mellem parterne enighed om, at indkaldelsen til mødet i Det Faglige Udvalg alene vedrørte spørgsmålet om zonepenge. Der er mellem parterne og deres repræsentanter, der begge deltog i mødet, ikke enighed om, hvorvidt der på mødet blev søgt tilvejebragt forlig om spørgsmålet om ophævelse

af uddannelsesaftalen og om erstatning. Af referatet fra mødet fremgår, at virksomheden har taget ”forbehold om at påberåbe sig brud på helbredsoplysningsloven”, at der ”ikke kunne opnås enighed om sagen i sin helhed”, og at arbejdstager beklagede, ”at dette nye spørgsmål om mulighedserklæring blev bragt på bane”.

Twistighedsnævnet finder under disse omstændigheder ikke, at indklagede har godtgjort, at der på mødet er søgt tilvejebragt forlig vedrørende spørgsmålet om ophævelse af uddannelsesaftalen og godtgørelse i anledning heraf eller om erstatning efter helbredsoplysningsloven. Twistighedsnævnet tager derfor ikke virksomhedens selvstændige påstand om ophævelse og erstatning under påkendelse, ligesom Twistighedsnævnet heller ikke tager den dertil knyttede påstand fra A om ophævelse og godtgørelse efter erhvervsuddannelsesloven under påkendelse, jf. herved bekendtgørelse om Twistighedsnævnet § 7, stk.1.

Vedrørende kravet om zonepenge:

A, der er født i 1981, er omfattet af overenskomstens bestemmelser om voksenlærlinge.

Der er ikke grundlag for at anse det for bevist, at der under mødet den 16. februar 2016 blev indgået en aftale mellem parterne om, at virksomheden skulle betale zonepenge med det beløb, som fagforeningen efterfølgende opgjorde.

3 voterende udtaler herefter:

Det følger af erhvervsuddannelseslovens § 52, at en uddannelsesaftale skal være skriftlig og indgået på den godkendte formular.

I uddannelsesaftalen fra januar 2015, der blev konciperet af virksomheden, er punkt 2, der skal udfyldes, hvis arbejdsstedet er et andet sted end virksomhedens adresse, ikke udfyldt. Det indebærer, at arbejdsstedet i henhold til den skriftlige aftale var virksomhedens adresse i X.

A har forklaret, at vilkårene for uddannelsesaftalen ikke blev drøftet i forbindelse med aftaleindgåelsen, og den omstændighed, at han i hele den periode, som den første uddannelsesaftale varede, arbejdede på pladsen i Y giver ikke i sig selv grundlag for at antage, at parterne i strid med det, der følger af den skriftlige aftale, mundtligt har aftalt, at pladsen i Y var A's ansættelsessted. Herefter, og da virksomheden ikke alene ved en forklaring fra V1 om, hvad han har fået fortalt om aftaleindgåelsen fra N3, har bevist, at ansættelsesstedet i følge den skriftlige aftale, der var konciperet af virksomheden, var ændret ved en samtidigt hermed indgået mundtlig aftale, finder vi, at A's ansættelsessted i den første uddannelsesperiode, der løb fra den 12. januar 2015 til den 18. december 2015, var virksomhedens adresse i X. Vi bemærker herved, at mailen af 15. september 2015 fra A ifølge A's forklaring skyldtes, at han ikke på daværende tidspunkt var bekendt med zonepengereglernes nærmere indhold, og mailen kan derfor ikke anses for en bekræftelse på en mundtlig aftale af et andet indhold end det, der følger af den skriftlige aftale.

Uddannelsesaftale nr. 2, der vedrører en periode fra den 9. december 2015 til den 18. december 2016, blev indgået, før der blev opnået godkendelse af adressen Å som praktiksted den 22. januar 2016. Adressen Å, kan derfor i hvert fald ikke anses for ansættelsessted før den 22. januar 2016. Herefter, og da uddannelsesaftalen kort tid derefter på ny blev ændret, således at virksomhedens adresse i X igen blev

angivet som ansættelsessted, finder vi, at det må lægges til grund, at ansættelsesstedet i hele perioden reelt var virksomhedens adresse i X.

Vi stemmer derfor for at tage A's krav til følge.

Vi bemærker herved, at det under de anførte omstændigheder ikke er nødvendigt at tage stilling til, om punkt 23, A-B, i overenskomsten også finder anvendelse på voksenlærlinge.

2 medlemmer udtaler:

Vi finder efter bevisførelsen, herunder forklaringen fra V1 og den fremlagte mail fra A sammenholdt med forklaringen fra A om, at han i hele den første periode arbejdede i Y, at det er bevist, at der blev indgået en mundtlig aftale om, at ansættelsesstedet var på byggepladsen i Y. Vi bemærker herved også, at det modsatte resultat fører til det helt urimelige resultat, at A vil få zonepenge for afstanden mellem X og Y, selvom han ikke på noget tidspunkt er mødt op på virksomhedens adresse i X for at køre derfra til Y.

Vi finder endvidere, at det på baggrund af den efterfølgende skriftlige aftale, som begge parter har underskrevet, må lægges til grund, at A's ansættelsessted fra den 19. december 2015 var adressen på Å.

Vi stemmer derfor i det hele for, at tage virksomhedens påstand om frifindelse over for kravet om zonepenge til følge.

Vi bemærker i øvrigt, at vi er enige med flertallet i, at det ikke er nødvendigt at tage stilling til, om overenskomstens § 23, A-B, finder anvendelse på voksenelever.

I overensstemmelse med stemmeflertallet tager Tvistighedsnævnet herefter A's påstand om betaling af 62.291,79 kr. til følge med renter som nedenfor bestemt.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

T h i b e s t e m m e s :

B skal inden 14 dage til A betale 62.291,79 kr. med procesrente fra de enkelte ydelsers forfald.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive underrettet herom, ligesom nævnet gerne vil underrettes om rettens afgørelse.